

Sygn. akt I C 236/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwiec 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej I Wydział Cywilny w składzie:

| | |
|-----------------|---------------------------------|
| Przewodnicząca: | SSR Krystyna Dukaczewska |
| Protokolant: | st. sekr. sąd. Monika Adameczyk |

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2015 roku w Rawie Mazowieckiej

na rozprawie

sprawy z powództwa

Ł. S.

przeciwko

Gminie R. (...)

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego Gminy R. (...) na rzecz powoda Ł. S. kwotę 1770 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2) w pozostałej części oddala powództwo;
- 3) zasądza od pozwanego Gminy R. (...) na rzecz powoda Ł. S. kwotę 616,75 zł (sześćset szesnaście złotych i siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 236/15

UZASADNIENIE

W dniu 7 sierpnia 2014 roku powód Ł. S. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym nakazano by pozwana Gmina R. (...) zapłaciła na jego rzecz kwotę 1910 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód jako sołtys jednej z jednostek pomocniczych Gminy R. (...) brał udział w sesjach rady Gminy R. (...) w okresie od listopada 2010 roku do czerwca 2013 roku nie otrzymując należnych mu z tego tytułu diet w łącznej wysokości 1910 zł (pozew, k. 2-4)

Postanowieniem wydanym w dniu 16 września 2014 roku referendarz sądowy orzekający w VI Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie sygnaturze akt VI Nc-e 114579/14 – stwierdził brak podstaw do wydania

w niniejszej sprawie nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Skierniewicach, procedując w tej mierze na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. (postanowienie, k. 5)

Natomiast w dniu 11 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach VIII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w R. wydał nakaz zapłaty

w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k. 28).

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożyła pozwana, skarżąc go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przypisanych.

Argumentując takie stanowisko strona pozwana wskazała, iż diety z tytułu udziału w pracach organu stanowiącego gminy osoby pełniącej jednocześnie funkcję radnego i sołtysa nie mogą stanowić sumy diet z tytułu sprawowania każdej z tych funkcji. W ocenie pozwanej dieta nie jest wynagrodzeniem, a zwrotem kosztów wykonywania określonych czynności. Dalej podniosła ona, iż skoro zasady ustalania diet nie zostały określone w uchwale rady Gminy R. (...), to rozstrzygnięcie co do żądania pozwu może być podjęte wyłącznie w oparciu o dowody, z których wynikałoby, iż w każdej konkretnej sesji udział powoda wiązał się ze sprawowaniem jego funkcji radnego i sołtysa. Jednakże zdaniem pozwanej powód nie przedstawił dowodów, iż na danej sesji występował w jakimkolwiek zakresie jako sołtys a nie radny (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 32-35).

Powyższe stanowiska strony podtrzymywały w kolejnych pismach procesowych i na kolejnych terminach rozpraw (pismo procesowe, k. 43;-44; protokół rozprawy, k. 54 -55 i k.62)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód Ł. S. pełnił w okresie od 2006 roku do 2013 roku funkcję sołtysa w Gminie R. (...). W latach 2010 – 2013 pełnił on również funkcje radnego Gminy R. (...). Z tego tytułu – jako radny i sołtys - brał on udział w sesjach Rady Gminy R. (...) w następujących dniach: 30 listopada 2010 roku (dwie sesje), 17 grudnia 2010 roku, 29 grudnia 2010 roku, 28 stycznia 2011 roku, 24 marca 2011 roku, 28 kwietnia 2011 roku, 29 czerwca 2011 roku, 29 sierpnia 2011 roku, 21 października 2011 roku, 24 listopada 2011 roku, 28 grudnia 2011 roku, 30 stycznia 2012 roku, 27 lutego 2012 roku, 28 marca 2012 roku, 5 kwietnia 2012 roku, 29 maja 2012 roku, 7 września 2012 roku, 30 października 2012 roku, 29 listopada 2012 roku, 28 grudnia 2012 roku, 31 stycznia 2013 roku, 27 lutego 2013 roku, 26 marca 2013 roku, 26 kwietnia 2013 roku i 20 czerwca 2013 roku.

(dowód: przesłuchanie powoda, k. 54-55: poświadczona za zgodność

z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata kserokopia zaświadczenia o wyborze na radnego, k. 60; protokoły posiedzeń Sesji wraz

z listami obecności radnych i sołtysów za lata 2010 – 2013)

W dniu 28 stycznia 2011 roku Rada Gminy R. (...), działając na podstawie art. 37b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz. U.

z 2013 r., poz. 594, z późn. zm.), podjęła uchwałę nr V/20/11 w sprawie przyznawania diet oraz zwrotu kosztów podróży przewodniczących jednostek pomocniczych w Gminie R. (...). W § 1 tej uchwały (...) przyjęła, iż przewodniczącym jednostek pomocniczych w Gminie R. (...) przysługuje dieta za każdy udział w sesji Rady Gminy i Komisjach w zryczałtowanej kwocie 70 zł. Diety te miały być wypłacone w okresach miesięcznych w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca (§ 2). Natomiast mocą § 3 tej uchwały Rada Gminy postanowiła o utracie mocy obowiązującej uchwały z dnia 30 stycznia 2008 roku nr XV/100/08 w sprawie ustalania wysokości diet oraz kosztów podróży dla przewodniczącego jednostki pomocniczej w Gminie R. (...), w której to ustalono, iż przewodniczącemu jednostki pomocniczej Gminy R. (...) za każdy udział w sesji Rady Gminy i Komisjach przysługuje zryczałtowania diety w wysokości 60 zł.

(bezsporne, nadto dowód: wydruki komputerowe uchwał Rady Gminy R. (...), k. 12 i k. 13)

Pismem z dnia 23 maja 2014 roku pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni. Pismo to wpłynęło do Urzędu Gminy w R.

w dniu 29 maja 2014 roku

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata kserokopia wezwania, k. 15-16)

Powyższy stan faktyczny w przeważającej mierze nie był przedmiotem sporu. Został ustalony na podstawie wymienionych wyżej w pełni wiarygodnych dokumentów prywatnych oraz wyjaśnień powoda. Dokumentów nikt nie kwestionował, a i Sąd nie znalazł ku temu podstaw. Wyjaśnienia powoda były logiczne, spójne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd pominął dokumenty prywatne przedstawione przez powoda w postaci umowy o pracę i świadectwa pracy jako nieistotne dla ustalenia stanu faktycznego i dla rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w znacznej części zasadne.

Zauważyć należy na wstępie, że zagadnienia związane z finansowaniem działań radnych gmin oraz przewodniczących organów wykonawczych jednostki pomocniczej gminy, w tym również sołectw znalazły swoje unormowanie w przepisach ustawy z dnia 8 marca 2008 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, z późn. zm.).

Z treści art. 25 ust. 4 tejże ustawy wynika jednoznacznie, że radnemu przysługują diety z tytułu wykonywania mandatu radnego. Z kolei z art. 37b ust. 1 wypływa uprawnienie rady gminy do ustanowienia zasad, na jakich przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki będzie przysługiwała dieta oraz zwrot kosztów podróży.

W niniejszej sprawie Rada Gminy R. (...) skorzystała z prerogatyw wynikających z wyżej wskazanego przepisu i w uchwale nr XV/100/08 z dnia 30 stycznia 2008 roku oraz uchwale nr V/20/11 z dnia 28 stycznia 2011 roku ustaliła, że przewodniczącemu jednostki pomocniczej Gminy R. (...) za każdy udział w sesji Rady Gminy i Komisjach przysługuje zryczałtowania dieta w wysokości odpowiedni 60 zł i 70 zł.

Należy zwrócić uwagę, iż przepisy powoływanych artykułów 25 ust. 4 i 37b ust. 1 nie regulują sytuacji, gdy dana osoba jest jednocześnie radnym i pobiera z tego tytułu diety oraz sołtysem, a rada gminy wprowadziła prawo do pobierania diet i zwrotu kosztów podróży dla sołtysów. Zaznaczyć w tym miejscu wypada, że przepisy cytowanych artykułów nie wykluczają się wzajemnie. Ustawa o samorządzie gminnym nie pozbawia prawa do diety i zwrotu kosztów podróży sołtysa z tego tytułu, że jest on radnym.

W sytuacji gdy rada decyduje się na określenie tych zasad dla przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej, a osoba ta jest radnym, któremu z mocy prawa przysługuje dieta, to dla takiego podmiotu istnieją dwa tytuły prawne uprawniające do wypłaty stosownych diet (por. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 21 sierpnia 2013 r., (...) SA/R. 496/13, opubl. Lex 1361852)

Działalność sołtysów ma charakter odmienny i niezależny od funkcji radnego. Wykonuje on inne niż radny zadania. Podkreślił to Naczelny Sąd Administracyjny, uznając prawo sołtysa do otrzymywania diet i zwrotu kosztów podróży także za udział w posiedzeniach zarządu gminy oraz komisji rady (wyrok NSA z 23 stycznia 1997 r., sygn. akt S.A./R. (...), opubl. (...) z 1997 r. nr 11, str. 39).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania w konsekwencji uznać należy, iż Rada Gminy R. (...) nie mogła odmówić powodowi wypłaty uprzednio przez siebie ustalonych co do wysokości diet za jego udział w sesji Rady Gminy w charakterze sołtysa.

Powód wykazał, iż do dnia 1 lutego 2011 r. (data wejścia w życie uchwały nr V/20/11) uczestniczył w 5 sesjach oraz w 21 po tej dacie (w 7 sesjach w 2011 roku, 9 sesjach w 2012 roku i 5 sesjach w 2013 roku). Zgodnie z treścią uchwał rady Gminy z 2008 roku i 2011 roku winien za nie otrzymać kwotę 1770 zł ($4 \times 60 \text{ zł} + 22 \times 70 \text{ zł} = 1770 \text{ zł}$).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§ 1). Z kolei jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 zd. 1). Powód wezwał pismem z dnia 23 maja 2014 roku pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni. Pismo to wpłynęło do Urzędu Gminy w R. w dniu 29 maja 2014 roku, stąd należy uznać, że zasądzenie odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu w dniu 7 sierpnia 2014 roku jest w pełni zasadne.

Pozostałe roszczenia zgłoszone przez powoda, a mianowicie kwota 140 zł z tytułu udziału w sesjach rady Gminy w dniach 25 lutego 2011 roku i 9 kwietnia 2013 roku nie zostały w toku procesu w żaden sposób przez niego wykazane. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z uwagi na powyższe pozew w tym zakresie został oddalony.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie, z którym każda ze stron procesu ponosi jego koszty w takiej części, w jakiej proces przegrała.

Z kwoty 1910 zł stanowiącej wartość przedmiotu sporu, zasądzona została na rzecz powodów kwota 1770 zł, stanowiąca 92,67 % wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów strony powinny ponieść koszty w proporcjach: strona powodowa 7,33 %, a strona pozwana 92,67 %.

Koszty procesu wyniosły 1313 zł, w tym po stronie powoda w kwocie 713 zł (opłata sądowa od pozwu w kwocie 96 zł, koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w kwocie 600 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł), a po stronie pozwanej w kwocie 600 zł (koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w kwocie 600 zł). Powoda zgodnie z podaną zasadą powinny obciążyć koszty w kwocie 96,25 zł, skoro jednak faktycznie poniósł koszty w kwocie 647 zł, należy się mu od pozwanej zwrot kwoty 616,75 zł.